

НАУКОВА ТВОРЧІСТЬ – ВАЖЛИВА РИСА ФАХІВЦІВ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

Наукова творчість – це діяльність, яка спрямована на виробництво нового знання, яке отримує соціальну апробацію і входить в систему наук. Наукова творчість передбачає певний культурно ціннісний рівень орієнтації особистості і відповідних їй особливих способів сприйняття діяльності і реалізації своїх внутрішніх можливостей. Вона орієнтована на пристосування до конкретно-історичних, логічних, психологічних та інших установлень, які склалися, а не на їх перетворення, що часто пов'язане з ризиком, з загрозою благополуччя.

Сьогодні виникла проблема відбору індивідів з певними якостями, які дозволяють їм взяти участь у вирішенні складних завдань в галузі науки, техніки та інших сфер суспільного життя. Це стимулювало розвиток робіт в галузі психології наукової творчості і створення нових методів для цього, бо існуюча система методів тестування часто призводить до певного «бракування» тих індивідів, які мислили нестандартно. Популярною стає ідея про незбіг інтелекту (вимірювати який були покликані колишні тести) і творчості. Розробляються нові системи тестів для визначення творчих ознак особистості. Найбільш відома з цих систем належить сучасному американському психологу Дж. Гілфорду, який надає особливу роль так званому «дивергентному мисленню» (мисленню вбік), яке необхідне при можливості різних рішень задачі і перетворенню для цього наявної інформації. У статистичних обслідуваннях вчених ставиться мета виявити кореляцію між освітою та успішністю роботи, віком і динамікою творчості. У «менеджеральній психології» з'являється особливий розділ, присвячений вивченню проблем керівництва науковими колективами, організації таких груп в науці, діяльності такої нової фігури, як вчений-організатор, зміні мотивації наукової творчості. Особлива увага надається розробці методик стимуляції групової творчості, серед яких виділяється методика під назвою «Синектика».

На нашу думку, викладачам слід враховувати у викладацькій і виховній роботі напрацювання у сучасній теорії і практиці наукової творчості як важливий стимул заохочування студентів до самовдосконалення як потенціально творчо-наукової особистості, що відповідає якостям фахівців нової генерації.